

بسم الله الرحمن الرحيم

شعارهای پر زرق و برق و سخن‌های فریبنده؛ هدف واقعی زیر پا کردنِ نظام خانوادهٔ اسلام

(ترجمه)

سازمان توسعه اداری عربی (AADMO) نخستین کنفرانس عربی در مورد سلامت زنان را به تاریخ 11 سپتامبر 2019م در قاهره پایتخت مصر برای ارتقای سلامت زنان و دست یافتن به اهداف توسعه‌ی بلندمدت (2030م) برگزار می‌کند. این کنفرانس زیر نظر نخست وزیر مصر به همکاری دفتر منطقوی سازمان صحت/بهداشت جهانی در خاورمیانه و شورای ملی زنان برگزار خواهد شد.

در این کنفرانس به وضعیت فعلی مدیریت سیستم سلامت زنان در کشورهای عربی و تأثیر آن در دست یافتن به اهداف توسعه‌ی پایدار، نقش آموزش صحت آگاهی از خطرات سیستم حاکم بهداشتی مربوط به ارتقاء سلامت زنان در جوامع عرب، مشکلات سلامت باروری (مرگ و میر مادران - ازدواج زود هنگام) در کشورهای عربی، مراقبت‌های بهداشتی برای زنان در سنین مختلف، شاخص‌های نظارت و ارزیابی برای برنامه‌های صحت/بهداشت زنان، راهبردهای مدیریت مؤثر برای سیستم برنامه‌های بهداشت زنان عرب و نقش نهادهای بین‌المللی و جامعهٔ مدنی در ارتقاء برنامه‌های بهداشت زنان پرداخته خواهد شد.

سازمان ملل و سازمان‌های منطقوی آن همواره در مناطق عربی به وضعیت زنان علاقه نشان داده، اقدامات و برنامه‌های مختلف را برای بهبود شرایط زنان بر اساس دیدگاه غرب روی دست گرفتند، انجمن‌ها و مؤسسات متعددی تأسیس کرده، همایش‌ها، ورکشاپ‌ها و سمینارهای مختلفی را برگزار کردند. اصل سخن اینست که نتیجهٔ این اقدامات به نفع زنان چه می‌تواند باشد؟ و برای ارتقاء سلامت زنان از چه سیستم و روشی استفاده خواهد شد؟

قبل از پرداختن به آجندای این کنفرانس مطالعاتی در مورد شرایط بهداشتی مصر، میزبان این کنفرانس ارائه خواهیم کرد؛ شاخص بهزیستی "آندیگو ویلنس" در رتبه بندی صحت جهانی در بین 191 کشور جهان مصر را در بین بیست و خیم ترین‌ها قرار می‌دهد. این آمار وضعیت بد مصر را نسبت به هزینه‌های پائین دولت برای مراقبت‌های بهداشتی بیان می‌کند. بودجهٔ صحت و درمان در مصر برای سال جاری 61.2 میلیارد جنیه بوده و این مقدار فقط 1.2 درصد از کل بودجه سال جاری دولت مصر را تشکیل می‌دهد. وضعیت سلامتی زنان در سودان جنوبی از وحشت‌ناکترین اوضاع صحتی در سراسر جهان محسوب می‌شود. دسترسی به خدمات صحتی در این شهر تقریباً ناممکن بوده و یکی از خطرناک‌ترین اماکن برای زایمان زنان است که تقریباً 86% از زایمان‌ها در خانه اتفاق می‌افتد و حدود 10% از اطفال قبل از رسیدن به سن پنج سالگی می‌میرند. این‌ها مختصراً شرایطی صحتی است که زنان و سایر افراد تحت آن رنج می‌برند. پس با این وجود در این کنفرانس چیزی جدید برای بهبود سلامت زنان چی خواهد بود؟

موضوع بهداشت با توجه به شرایط نامناسب صحت زنان بسیار محبوب شده است؛ اما واقعیت این نگرانی و اهتمام بزرگ برای زنان و سلامتی آن‌ها چیست؟ و چرا فقط زنان؟ و یا این که دیگ بشردوستانه این سازمان‌ها و نظریه پردازان آن صرفاً برای زنان می‌جوشد؟ ما در جهانی قرار داریم که سنگ و چوب از شدت درد و رنج فغان می‌کند؛ جهانی که تحت تعلیم و تربیت غرب

قرار گرفته و از برکت‌شان رودخانه‌های خون در جریان افتاده و اریحا طفلک سوری که غم و اندوه آن قلب‌های تپنده را کباب کرد آخرین آن نسیت.

سازمان ملل اهدافی را تحت نام توسعه برای سال 2030 و چشم انداز "ستاره 50_50" در نشست سازمان ملل در تاریخ 25 27 سپتامبر 2015م پیش کش کرده و در این نشست 80 تن از رؤسای دولت‌ها حضور داشتند که در حاشیه این نشست تعهدات خویش را بیان نموده تا دستورالعمل خاصی برای اجرای آن اتخاذ کنند، و این کنفرانس (صحت زن در کشورهای عربی) از آجندای اساسی این دستورالعمل می‌باشد. در این نشست بیانیه‌ای در خصوص زن چنین ارائه شد: "ما دنیای را تصور می‌کنیم که همه زنان و دختران تا سال 2030 از فرصت‌ها و حقوق مساوی برخوردار باشند. این گامی برای فشار آوردن به دولت‌ها جهت عملی کردن تعهدات ملی است تا شکاف جنسیتی را از میان بردارد."»

کنفرانس بهداشت زنان برای اولین بار در مصر جهت متمر نشان دادن تلاش‌های سازمان ملل برگزار می‌گردد تا در این کنفرانس به موضوعاتی مربوط به بهداشت باروری در کشورهای عربی (مرگ و میر مادران و ازدواج زودهنگام) و مراقبت‌های بهداشتی برای زنان در سنین مختلف که به عنوان مشکلات صحتی زنان یاد می‌شود، پرداخته شود.

اولین مسئله‌ای که از مفهوم صحت به ذهن متبادر می‌شود اینست که زنان در مراحل مختلف زندگی از صحت مطلوبی برخوردار باشند؛ اما مفهوم صحت باروری برای ترویج و جهانی‌سازی مفاهیم تمدن غرب در کشورهای عربی که عمدتاً مسلمان هستند طرح شده است. اصل در فطرت زن اینست که او مادر و خانم خانه است و واجب است تا از این فطرت او حفاظت شود؛ ولی این اصل با طرح‌های سازمان ملل در خصوص توانمندسازی زنان و مساوات با مردان به عنوان اهداف توسعه‌ی که در نشست سال 2015 ذکر شد، در تعارض قرار دارد. برخلاف واقعیت، چنین کنفرانس‌های با شعارهای پر زرق و برق و سخن‌های فریبنده ترویج می‌شود که در واقع هدف اصلی آن از بین بردن نظم خانواده اسلامی به عنوان منسجم‌ترین نظام که به دلیل وجود تهدیدهای جهانی‌سازی تحت نام‌های توانمندسازی زنان و مساوات بین زن و مرد می‌خواهد، تقریباً ساختار منسجم خود را از دست بدهد. کنفرانس‌هایی که می‌خواهند چنین ارزش‌ها را ترویج دهند و ضمیمه قوانین کشورها کنند، در واقع هدف‌شان فرو بردن خنجر زهر آلودی در قلب جامعه است تا از این طریق جامعه اسلامی را مبدل به جامعه غربی کنند، غرب که افراد خردمند به دنبال راه بیرون رفت از باطلاق ارزش‌های پوچ و بحران‌زای آن می‌باشند.

اگر مفهوم بهداشت باروری را به عنوان یک شعار پر زرق و برق بررسی کنیم، پیامدهای جدی و خطرناک دارد که طرزالعمل برنامه پکن این مفاهیم خطرناک را جهت از بین بردن و تخریب جامعه با خود حمل می‌کند. به عنوان مثال: "ایجاد زمینه دست‌رسی دختران جوان به مشاوره، اطلاعات و ارائه خدمات در مورد سلامت جنسی و باروری که هنوز دست‌رسی به آن کم و یا کاملاً وجود ندارد، غالباً به مسائلی چون حفظ حریم خصوصی، احترام، رضایت آگاهانه و تمایل به تجربیات جنسی زودهنگام که حق خانم‌های جوان است توجه صورت نمی‌گیرد، با کمبود اطلاعات و خدمات خطر بارداری ناخواسته و سقط جنین افزایش می‌یابد، ازدواج زودهنگام و مادر شدن در سن پائین به مقیاس زیادی می‌تواند باعث از بین رفتن فرصت‌های کاری و تحصیلی شود، جوانان غالباً یاد نمی‌گیرند که به حق خودمختاری زن و به اشتراک‌گذاری مسئولیت با زن در امور جنسی و بارداری احترام بگذارند."

این است مفهوم سلامت باروری که لازم است هر مسلمان از الله غیور بترسد و برای افزایش واقعیت آن به خاطر امت تلاش نماید تا واضح گردد کسانی که در راستای ترویج این کنفرانس‌ها و برنامه‌های آن کار می‌کنند، دشمنان آشکاری اند که شکار اندیشه‌های غرب شده اند، غرب که در آن جامعه وجود ندارد. بعد از این وضاحت آیا این کنفرانس می‌تواند برای زن مصری و در کل به زنان جهان اسلام خدمات صحی به معنای واقعی آن ارائه کند؟!

از تناقضات شاخ‌دار این کنفرانس اینست که از یک طرف خدمات صحت/بهداشت باروری را به عنوان راه حل پیشکش می‌کنند و از طرف دیگر ازدواج زودهنگام را منعی مشکل قلمداد می‌کنند. این چه تضاد و بی‌نظمی‌ایست که اذهان این افراد مملو از آن است؟! در عین حالی که بر ممنوعیت ازدواج زودهنگام (ازدواج زیر سن هژده) تأکید دارند؛ خواهان این هستند تا تمام اطلاعات مربوط به بهداشت باروری جهت ایجاد علاقه به روابط جنسی نامشروع و امن به دختران نو جوان داده شود. یعنی این که به دختران نوجوان چگونگی استفاده از وسایل منع بارداری آموزش داده و بطور رایگان به دست‌رس‌شان قرار گیرد. هم‌چنین به تشریح قوانینی می‌پردازند که سقط جنین را قانونی سازد تا در زمان بروز حمل و تمایل به سقط آن دختران نوجوان بتوانند منعی راه قانونی و امن از آن استفاده کرده و از شر جنین فارغ شوند. این چه ذهنیت است که نظریه‌پردازان و مفکرین مریض عقل این نهاد خبیث دارند؟ کسانی که می‌خواهند فحاشی را گسترش داده، کرامت و عفت دختران جوان را برابند.

در همین راستا عهدنامه جمعیت قاهره بر توانمندسازی زنان در مراحل سنی مختلف تمرکز نموده و یک بند کامل این عهدنامه در بخش توانمندسازی زنان تحت عنوان "فرزند دختر The Girl Child" اختصاص یافته و در آن چنین گنجانیده شده است: "دولت‌ها باید قاطعانه قوانین را در مورد سن قانونی جهت موافقت با (minimum legal age of consent) اجراء و پائین‌ترین سن ازدواج را مشخص نمایند و در صورت ضرورت سن قانونی ازدواج را افزایش دهند. دولت‌ها و نهادهای مردمی برعلاوه فراهم آوردن فرصت‌های تحصیلی و شغلی برای زنان باید حمایت‌های اجتماعی لازم را برای اجرای قوانین در مورد سن قانونی ازدواج انجام دهند."

بنابراین تمام کشورهای اسلامی قوانین خود را جهت توافق با این طرح مریض تغییر می‌دهند و بخاطر منفعت خود، حکومت‌های مزدور و سازمان‌های زی‌دخل دست به ترویج فرهنگ متروکه غرب می‌زنند؛ فرهنگی که مردمش آن را پشت پا زده و معلومات موثقی از مرض‌های اجتماعی که جامعه غرب با آن دست و پنجه نرم می‌کند را منتشر کرده‌اند تا باشد در جهان عاقلی آن را درک کرده و به این درخت خبیث نزدیک نشود؛ مگر چشم و بصیرت این اشخاص را پرده‌ای پوشانده چگونه می‌خواهند درک کنند؟

در مورد مساوات بین مرد و زن و توسعه آن باید گفت: مسئله‌ایست برخاسته از اذهان پلید و پست غربی‌ها علیه فطرت انسانی "قوامیت مرد بر زن"؛ به گمان این که زنان بتوانند از حقوقی مانند حق کار و منافع اقتصادی بر خوردار شوند. علی‌رغم وجود اختلاف فطری آشکار که کامیابی این طرز فکر پلید را زیر سوال می‌برد، به مبارزه علیه فطرت انسانی (قوامیت مرد بر زن) برخاستند و تأکید به دور ساختن نسل بشر از نقش و وظیفه آن در زندگی دارند. بنابر این، زنی که در جامعه عرب حیثیت مادر و خانم خانه را دارد از این پس در قدم نخست به تطبیق این مفهوم پلید خواهد پرداخت؛ تا زمانی که هیچ تفاوتی بین مرد و زن در مصروفیت‌های شغلی و کسب منافع اقتصادی وجود نداشته باشد و هم و غم مادر دیگر خانه و اطفال اش نیست؛ بلکه هم و غم‌اش منافع اقتصادی و اشتراک در چرخه اقتصادی جهان می‌گردد. صرف نظر از نوعیت و مناسب بودن شرایط کاری، آیا دست‌مزدی که زنان اخذ می‌کنند، ارزش فدا کردن فطرت انسانی به صفت مادر و خانم خانه را دارد؟! این چنین مسائل

مورد بحث و بررسی قرار نمی‌گیرد و فقط مسئله‌ای که مد نظر آن‌هاست محو خشونت علیه زن برای دستیابی به توانمندسازی اقتصادی زنان، ایجاد دشمنی بین مرد و زن و اساس قرار دادن رقابت به عنوان یک رابطه در بین آن‌هاست!

فصل چهارم برنامه‌های این کنفرانس برای شهروندان قاهره به "مساوات جندر، توانمندسازی زنان" و ارتباط توانمندسازی زنان به دستیابی توسعه پایدار اختصاص یافته است. چنانچه بر "مشارکت کامل زن و مرد در سطح بارداری؛ از جمله به اشتراک‌گزاری مسئولیت‌های مربوط به مراقبت از کودکان و حفاظت از زنده‌گی خانواده‌گی" تأکید شده است و هم‌چنین "باید مسئولیت‌های مرد در برابر تربیه کودکان و کارهای خانه افزایش یابد" و بر این موارد نیز تأکید می‌ورزد: "انعطاف‌پذیری آقایان در ساعات کار، مرخصی پدرانه، امکانات مراقبت‌های روزانه، تعطیلات زایمان" یعنی این که پدر مانند مادر "مرخصی پدرانه" دریافت کند تا در مراقبت از نوزاد سهم مساوی داشته باشد. ایجاد مساوات بین مرد و زن در مسیر خود آن عده احکام و عقایدی را که زنان را در جایگاه والایی قرار می‌دهد، از بین می‌برد. احکام و عقایدی که مرد را مأمور می‌سازد تا جان خود را بخاطر ناموس‌اش جهت تقرب به الله سبحانه و تعالی فدا کند و این به عنوان آخرین وصیتی است که پیامبر صلی الله علیه و سلم مرد را در باب اِکرام زن نموده است.

بگذارید بینیم منظور از حذف تمایز بین زن و مرد از متن توافقنامه سیداو چیست:

کنوانسیون منع خشونت علیه زن (CEDAW) در 1979 صریحاً لزوم از بین بردن نقش‌های کلیشه‌ای (اشاره به تخصیص زنان در امر زایمان و تخصیص آقایان در امر سرپرستی خانواده) را تصریح کرد و هم‌چنین تصریح کرد که مادر بودن یک "کارکرد اجتماعی" است یعنی وابسته به زنان نبوده، می‌توان آن را به هرکسی اختصاص داد و ضرور نیست که حتماً باید یک مادر باشد. آخر و عاقبت سرنوشت خانواده‌ای که برسر چنین حقوقی می‌جنگند و سرنوشت فرزندان آن چیست؟! این مسئله به عنوان یک مشکل ارائه نمی‌شود و نیز جای بحث ندارد!!

نتیجه اجتناب ناپذیر این است که دیگر هیچ شوهری، همسری، فرزندی و در نهایت هیچ خانواده‌ای به معنای شرعی و واقعی وجود نخواهد داشت و نتیجه حاصل خانواده‌های مدرن و بی‌بنیاد با فرزندان از القاح مصنوعی خواهد بود. این دقیقاً اشاره مختصری است از آنچه که امروز در غرب اتفاق افتاده، آیا این بی‌خردان به حال خود گذاشته شوند تا زمین را به فساد بکشانند؟! این است سرحد پلیدی و خباثت افکاری که خاصاً هدفشان از بین بردن احکام اسلامی است که تا هنوز در جامعه ما تطبیق می‌شوند؛ خصوصاً احکامی که به نظم خانواده اسلامی تعلق می‌گیرد و در رأس این افکار پلید کسانی را می‌بینیم که غرب را الگو گرفته و با غربی‌های بی‌خرد در پخش و نشر افکارشان کمک می‌کنند که واضحاً همین دولت‌های شرم‌آور هستند. این دولت‌ها بسان گلوله‌ای در شاجورهای غرب جهت آسان هدف قرار دادن زنان مسلمان و نشر افکار پلیدشان می‌باشند و یکی از نمونه‌های واضح آن ایجاد این کنفرانس هیولائی و مسخره است.

پذیرفتن هرگونه تصویری نسبت به زنان که در مغایرت با دین الله سبحانه و تعالی قرار داشته باشد، یقیناً خشم الله سبحانه و تعالی را برای ما مسلمانان در پی خواهد داشت. و این که بهترین جایگاه برای زنان از آوردن تغییر کامل در سیاست و حکومت‌داری و کلیه امور زندگی جدانیست و این تغییر فقط با تطبیق نمودن کامل و جامع قوانین الله سبحانه و تعالی در زیر چتر دولت خلافت راشد به منهج نبوت و برخط مشی کسانی که الله سبحانه و تعالی در کتاب خود از آن‌ها اعلان رضایت کرده است حاصل می‌شود. دولتی که از دیکته‌های غرب و توصیه‌های دشمنان اسلام دوری می‌کند، دولتی که خود را به الله سبحانه

وتعالی، رسولش صلی الله علیه وسلم و مسلمانان اختصاص می‌دهد و تمام چشم‌اندازها، دیدگاه‌ها، تصمیم‌گیری‌ها، قوانین و نقشه‌های آن از کتاب الله سبحانه و تعالی و سنت پیامبرش صلی الله علیه وسلم گرفته شده است و فقط از این طریق به زن عقیف و پاک دامن مسلمان مزده‌ای سعادت دنیا و نعمت‌های آخرت را می‌دهیم.

نویسنده: غاده عبدالجبار (أم أواب)

16 ذی الحجة 1440 هـ.ق

مصادف با 17 آگست 2019 م

مترجم: یاسین سادات